

Så vi er altså endt på det her, og jeg synes, det er udmærket, at vi har været i stand til at være med til at kunne skaffe 25 mio. kr. til de handicappede. Det tror jeg de bliver meget glade for, og vi er glade for at kunne være med til at hjælpe.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg deler selvfølgelig fuldt fru Louise Freverts glæde over, at det kunne lykkes at finde nogle penge til de handicappede. Derimod tror jeg, at fru Louise Frevert skulle tale noget mere med sine børn, for jeg tror måske, at hun overvurderer lidt, hvor storslået det er at være på SU, og hvor mange restaurantbesøg, teaterure og nye cykler der er råd til at betale ud af en SU.

En billetprisstigning på 8 pct. i den kollektive trafik er altså en ret stor andel af en SU-modtagers økonomi. Det kan altså godt gøre en ret stor forskel, når man skal have enderne til at mødes og økonomien til at hænge sammen.

Kl. 15.15

Så jeg synes, at en smule mere fornemmelse af, hvordan økonomien hænger sammen i den virkelige verden, måske kunne forbedre debatniveauet i denne her diskussion lidt mere.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Hvor der er vilje, ikke? Hvis der var vilje hos Dansk Folkeparti til at sætte sig igennem på det her punkt, lige så vel som man havde vilje til at sætte sig igennem og få sikret 4 mio. kr. til forskning i gulaglejrene, så ville vi jo også kunne nå et resultat her.

I forhold til de handicappede er finansieringen jo skruet sammen, for ud over, at der er fundet 25 mio. kr. udefra i de øvrige finanslovforhandlinger, kommer der jo også 40 mio. kr. ovre fra revalideringssystemet. Det var netop det, vi bl.a. foreslog, nemlig at det altså ikke bare skal finansieres inden for SU-rammen; man må i hvert fald også medregne de midler, der kommer, i og med at der vil være flere studerende forsørgere, der vælger SU, hvilket betyder, at vi skal bruge færre penge på revalidering. Det må da også regnes med ind og trækkes med over.

Vi havde sådan set en række gode forslag, og hvis nu der var vilje i Dansk Folkeparti, så kunne vi lave forbedringer for de enlige forsørgere. Ellers er det bare tom snak heroppefra.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er jo rimeligt og legitimt nok at have den holdning, at der er penge nok i SU-systemet til SU-modtagere, fair nok.

Hvis nu man i stedet for at fokusere på SU-modtagerne ser på børnene af dem og siger, o.k. det kan faktisk godt være, at der er børn af enlige SU-modtagere, som har lidt svært sådan ved at få flyverdragter, der lige har den rigtige størrelse osv., fordi livsvilkårene ikke er så gode, kunne vi så måske finde sammen uden om SU og alt det der, som er blevet så indviklet og kompliceret, og se på at forhøje det tillæg, som Enhedslisten fik indført til forsørgere på SU? Det er i øjeblikket på 5.300 kr., og man kunne godt hælde lidt mere i, som ville gøre det bare lidt nemmere.

De enlige studerende på SU, som har forsørgerforpligtelser, har hørt på os, og de har forventninger til os, fordi de har hørt, hvor varmt vi taler for, at deres levevilkår skal blive bedre. Det gælder fru Louise Frevert, det gælder undertegnede, og det gælder alle ordførere her. Vi vil så gerne. Skal vi så ikke se, om vi kan finde en vej ud af det?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er ikke for lige at bruge hr. Thomas Adelskovs ord, men hvor der er vilje, er der vej.

Denne her problemstilling er jo ikke en, der er ny. Hele tiden, ved jeg da gennem mange år i politik, har det været en problemstilling, som har været oppe at vende år efter år, at der har været store økonomiske problemer hos de enlige forsørgere. Så jeg vil nok sige, at det er lidt naturligt at få skudt i skoene, at lige fordi der er kommet en ny regering og vi har været det parlamentariske grundlag i nogle af de her forhandlinger og i finanslovforliget, skulle vi gå ind og redde situationen. De Radikale kunne jo godt, da de sad i regering, selv have taget initiativ til at få gennemført nogle af de her ting.

Jeg vil nok sige, at den ramme på de 9,6 mia. kr. er strålende, den er glimrende på nuværende tidspunkt. Så må vi se, hvad der sker til næste år, men på nuværende tidspunkt kan vi overhovedet ikke gå ud over rammen.

Til hr. Morten Homann: Der er nogle af os, der taler med vores børn, uanset hvilken alder de har, og jeg vil stadig væk sige, at så ringe er det altså heller ikke for dem. Der er da sløje ti-